

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.777/2016/4.

A tanács tagjai: . Tallián Blanka a tanács elnöke
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna
előadó bíró
Dr. Hajdu Edit bíró

A felperes:

A felperes képviselője:
Dr. Szabó-Strausz Dávid ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:
Dr. Haskó Tünde jogtanácsos

A per tárgya: munkaviszony jogellenes megszüntetése és
jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.20.027/2016/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
8.M.1244/2014/11.

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.20.027/2016/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 1.931.600 (egymillió-kilencszázharmincegyezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2002. június 17-étől állt az alperes alkalmazásában, a sz. telephelyen végezte a munkáját.
- [2] Az alperes a munkaviszonyát 2012. június 1-jén szüntette meg 50 nap felmondási idő biztosítása mellett, amelynek kezdetét 2012. június 5-ében határozta meg. A munkáltatói intézkedés rögzítette, hogy a munkaviszonyban töltött időre tekintettel két havi átlagkeresetnek megfelelő összegű végkielégítés illeti meg a felperest figyelemmel a jogviszony 2002. június 17-ei kezdő időpontjára. A rendes felmondás indokolása szerint a T.K. vezetése felülvizsgálta a működését, és a hatékonyság növelése, valamint a működés optimalizálása érdekében több szervezeti egységet érintő szervezeti átalakítás végrehajtását határozta el 2012. június 1-jei hatállyal. A D.F.SZ. megszűnik, helyette két új szervezet jön létre közvetlenül a T.K. alatt: a K.I. szervezet lokális, azaz M. Nyrt. szinten, illetve a T.P. szervezet csoport szinten. A K.I. szervezet megalakulásával egy időben, 2012. június 1-jétől megszűnik a M.Ü.E.O.D. fejlesztés alatt. A szervezeti átalakítás a felperes munkakörét is érinti, mivel az általa betöltött D fejlesztés megújuló üzemanyagok kiemelt vezetői munkakör megszűnik, azaz a felperes munkaviszonyának rendes felmondással történő megszüntetésére az alperes működésével összefüggő ok miatt kerül sor.
- [3] 2012. június hónap folyamán a M.Ü.E.O.-n a felperesen kívül addig munkát végző négy főt más szervezeti egységhez helyeztek át, az osztály ezáltal megszűnt.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [4] A felperes a keresetében elsődlegesen a rendes felmondás jogellenességének megállapítását, és az ehhez fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérte havi 1.609.667 forintos átlagkeresetének figyelembe vételével. Emellett további egy havi átlagkeresetnek megfelelő végkielégítést igényelt kamataival együtt. Arra az estre, ha a bíróság nem állapítaná meg a rendes felmondás jogellenességét, kérte annak kimondását, hogy a jogviszonya 2012. július 29-én szűnt meg, és az alperest további egy havi átlagkeresetnek megfelelő végkielégítés megfizetésére kérte kötelezni öt nap felmondási időre járó átlagkereset és kamata mellett.
- [5] Hivatkozása szerint a rendes felmondás jogellenes volt, mivel annak indoka valótlan, a munkaviszony megszüntetésének konkrét oka az volt, hogy a munkaköre megszűnik, ezzel szemben az változatlan tartalommal fennmaradt egy másik munkavállaló, N.GY.Z. vette át a feladatokat.
- [6] Másodlagos kereseti kérelme kapcsán arra hivatkozott, hogy a

munkaviszonya kezdő időpontja 2002. június 17-e volt, annak megszűnésére 10 évet követően került sor, ezért 3 havi átlagkeresetre jogosult végkielégítés címén. A felmondási ideje álláspontja szerint nem 50, hanem 55 nap, így további 5 napra járó átlagkereset is megilleti.

- [7] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte, mert álláspontja szerint a felmondás indoka valós és okszerű. A munkáltató egyértelműen megjelölte, hogy a M.Ü.E.O. 2012. június 1-jétől megszűnt, a szervezet felszámolása pedig annak vezetője munkakörének megszüntetésével jár együtt.

Az első- és másodfokú ítélet

- [8] A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.M.1244/2014/11. számú ítéletével megállapította, hogy a felperesnek az alperesnél fennálló munkaviszonya 2012. július 29-én szűnt meg. Kötelezte az alperest, hogy fizessen a felperesnek további végkielégítést, valamint 268.280 forint felmondási időre járó távolléti díjat mindkét összeg után kamatot is megítélve. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Rögzítette, hogy a felek a költségeiket maguk viselik, és az államnak illeték fizetésére kötelesek.
- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt a Munka törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (rég. Mt.) 2012. június 30-áig hatályban volt, és a rendes felmondás közlésének időpontjára, valamint a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) hatályba lépésével összefüggő átmeneti rendelkezésekről és törvénymódosításokról szóló 2012. évi LXXXVI. törvény 7. § (2) bekezdésére tekintettel alkalmazandó 89. § (1) és (2) bekezdésére. Hivatkozott továbbá az 1952. évi III. törvény (Pp.) 164. § (1) bekezdésére, és a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltakra.
- [10] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a rendes felmondás indokolása megfelel a világosság követelményének, mert egyértelműen tartalmazza, hogy a felperes által vezetett szervezeti egység helyett két másikat hoztak létre, ezzel a felperes munkaköre megszűnt. A hatékonyság növelése, a működés optimalizálása önmagában felmondási indoknak nem tekinthető, ezért a bíróság a felmondást érdemben vizsgálta.
- [11] Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy az addig a felperes irányítása alá tartozó munkavállalók 2012. júniusában más szervezeti egységekhez kerültek, és nem merült fel a perben adat arra, hogy a felperes által addig vezetett egység ezt követően bármilyen formában tovább működött volna. A felperesnek az osztály vezetésével kapcsolatos feladatai megszűntek, az egység működéséhez kötődő, a munkaköri leírásban rögzített tevékenységét pedig más munkavállalók vették át. N.GY.Z. előadta, hogy 2012. tavaszán egyes feladatokat átvett a felperestől, de csak októberben került vezetői pozícióba. Azt is mondta, hogy a korábbi feladatait jórészt a

csoport szintű S. részleg vezetőjének, H.L.-nak adta át. B.L. tanúvallomásában úgy nyilatkozott, hogy N.GY.Z. az átszervezés során nem kizárólag a felperestől vett át feladatokat, Sz.Z. tanú pedig előadta, hogy a felperes által vezetett részleg a felmondást követően már nem létezett, a korábbi beosztottak áthelyezésére 2012. június 1-jét követően került sor.

- [12] Az átszervezés címén történő felmondás indoka jogszerű, ha az arról szóló döntés ténylegesen megtörtént, a folyamat megkezdődött, és az kihatott a munkavállaló munkakörére. A bíróság nem vizsgálhatja azt, hogy az átszervezés indokolt, célszerű, vagy eredményes volt-e. Ez utóbbiból következően nem teszi jogellenessé a felmondást önmagában az, ha az átszervezés egyes tervezett lépései végül nem valósulnak meg, és az sem, ha egyes munkavállalók munkaköre valójában nem az átszervezés, hanem az általuk végzett munka természete miatt kerül más szervezeti egységhez.
- [13] A kialakult bírói gyakorlat szerint a munkaviszony jogellenes megszüntetése megállapítható, ha a munkáltató nem annak a munkakörnek a megszüntetésével indokolja a felmondást, mint amelyet a munkavállaló ténylegesen betölt. A felperes azonban nem arra hivatkozott, hogy a felmondás időpontjában már más, konkrétan megnevezhető munkaköre volt, hanem arra, hogy a feladatok korábbi átadására tekintettel munkaköre „kiüresedett”, a köztes időszakban egyéb, abba nem tartozó feladatokat látott el. Mindez pedig nem alapozta meg a munkaviszony jogellenes megszüntetésének ebből az okból való megállapíthatóságát.
- [14] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt a régi Mt. 92. § (1) bekezdés és (2) bekezdés d) pontjára, 95. § (1), (3) és (4) bekezdésére, valamint a 97. § (2) bekezdésében foglaltakra. Ennek alapján megállapíthatónak találta, hogy a munkaviszonya 2012. július 29-én szűnt meg, és az alperest további egy havi végkielégítés és öt naptári napra számított felmondási időre járó átlagkereset megfizetésére kötelezte.
- [15] A mindkét fél fellebbezése folytán eljáró Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.20.027/2016/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és a felmondási időre járó távolléti díj összegét 268.280 forintról 219.501 forintra leszállította, az eljárási illetékekre és a perköltségre vonatkozó rendelkezéseket mellőzte, egyebekben az ítéletet nem érintette. Kötelezte a felperest első- és másodfokú perköltség, valamint együttes első- és másodfokú illeték fizetésére. Az alperest együttes elsőfokú és fellebbezési illeték viselésére kötelezte.
- [16] A másodfokú bíróság ítélete szerint a rendes felmondást az alperes a munkáltató működésével összefüggő okkal, átszervezéssel indokolta, amelynek keretében a felperes által vezetett M.Ü.E.O. megszűnt. Ezt a munkáltató az eljárás során ítéleti bizonyossággal megállapíthatóan igazolta.
- [17] A bíróság a munkaszervezési kérdésekkel összefüggő felmondási okok valóságán túl nem vizsgálhatja azok célszerűségét, indokoltságát, eredményességét, mert ezek a kérdések a munkaügyi jogvita keretein

kívül esnek.

- [18] Az alperes nem állította, hogy a M.Ü.E.O.-hoz tartozó szakmai feladatok megszűntek, az átszervezés éppen ezek elosztását jelentette más szervezeti egységek között. Az egyes szervezeti egység (osztály) vezetőinek munkaköri feladatai nem csupán azt jelentik amiket személyesen kell ellátniuk, hanem mindazok, amelyek az adott egység feladatát képezik. A felperes a részleg vezetőjeként általa is elismerten nemcsak a személyéhez kapcsolódó tevékenységet látta el, hanem feladata volt az osztályra beosztott munkavállalók munkájának irányítása, e körben utasítási és munkáltatói jogköre is volt. Azt, hogy a feladatait, illetőleg az osztályhoz tartozó munkákat teljes egészében N.GY.Z. vette át, a peradatok nem igazolták.
- [19] Nem alapos azon felperesi érvelés, hogy a felmondás előtt a munkaköre megváltozott, a fellebbezésben hivatkozott eseti döntések eltérő tényállásuk miatt a perbeli esetre nem irányadóak. A felperes a felmondás közléséig a vezetői munkakörét betöltötte, és olyan szakmai feladatokat végzett, amelyek korábban is a munkaköréhez tartoztak. Az alperes igazolta és a felperes is elismerte, hogy a felmondás közléséig a céges autót a munkaköri feladatai ellátásához igénybe vette, 2012. április és május hónapokban több mint 5000 km-t tett meg ilyen célból.
- [20] A perben rendelkezésre álló bizonyítékok (okiratok, tanúvallomások) alapján igazolódott, hogy a felperes által vezetett M.Ü.E.O. feladatait a hatékonyság javítása érdekében átcsoportosították, ezért nyilvánvalóan a felperes osztályvezető munkaköre megszűnt, a felmondás indoka tehát világos, valós, és okszerű volt.
- [21] Az elsőfokú bíróság az irányadó jogszabályi rendelkezések megfelelő értelmezésével jutott arra a következtetésre, hogy az alperes nem állapította meg helyesen a felperesnek járó végkielégítést, és a felmondási idő mértékét. A törvényszék a végkielégítés összegével egyetértett, míg a felmondási időre járó bér összegét mérsékelte.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [22] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését kérte a felmondás jogellenességének megállapítása és az ehhez fűződő jogkövetkezmények mellőzése körében, és helyette a jogszabályoknak megfelelő, az elsőfokú ítéletet megváltoztató döntést kért.
- [23] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 206. § (1) bekezdését, a Pp. 221. § (1) bekezdését, valamint az Mt. 89. §-ának (2) bekezdésében foglaltakat.
- [24] A felülvizsgálati érvelés szerint megalapozatlan azon állítás, miszerint N.GY.Z. nem volt vezető 2012. márciusában, mivel okirati bizonyíték, a 2012. március 22-ei átadás-átvételi jegyzőkönyv támasztja alá ezen minőségét. Ebből következően a bíróságok a Pp. 206. §-a alapján téves következtetésre jutottak.
- [25] P.D. és dr. T.F. munkakörük szerint ugyanazt a tevékenységet

végezték 2012. június előtt, mint azt követően csak másik osztályon, amelynek vezetője N.GY.Z. volt, és amelynek feladatait korábban a M.Ü.E.O. látta el.

- [26] N.GY.Z. nemcsak a személyesen ellátandó feladatokat vette át, hanem a most már más név alatt létező osztály irányítását is annyi különbséggel, hogy az irányítása alatt nem négyen, hanem ketten dolgoztak. E létszámbeli eltérés azonban lényegtelen az átvett munkakör és felelősség szempontjából.
- [27] Téves az a jogerős ítéleti megállapítás, miszerint N.GY.Z. csak „operatív” feladatokat látott el, szemben a felperes vezetői teendőivel. A bioüzem anyagellátásának biztosítása mindkét személy munkaköri leírásában szerepel.
- [28] A másodfokú bíróság annak tulajdonított perdöntő jelentőséget, hogy bár a M.Ü.E.O. egyes feladatai nem szűntek meg, azokat szétosztották más szervezeti egységek között. Ezt a felperes a perben cáfolta, az alperes pedig – akin a bizonyítás terhe nyugodott – nem igazolta az ellenkezőjét. Részletes és tételes átadás-átvételi jegyzőkönyv nem vitásan kizárólag N.GY.Z. részére történő feladatátadás tárgyában született. A feladatok megosztására vonatkozó további iratot vagy jegyzőkönyvet az alperes a perben nem csatolt, illet a felperesnek nem is kellett átadnia.
- [29] A más szervezeti egységhez kerülő feladat átadását nem átszervezés, hanem a projekt (biogáz) megvalósításának logikája motiválta. Ezt az érintett szervezeti egységet vezető Sz.Z. tanúvallomása egyértelműen megerősítette utalva arra, hogy a feladat „mindenképpen átkerült hozzánk” (jegyzőkönyv, 5. oldal 3. bekezdés).
- [30] Az Mt. 89. § (2) bekezdését is sérti a jogerős ítélet. Az alperes nem tudta bizonyítani, hogy konkrétan melyek azok a munkakör tartalma szempontjából lényeges feladatok, amelyek nem N.GY.Z.-hoz kerültek, nem bizonyított, miszerint ő a felperestől átvett feladatokon túl más munkát is kapott. Nem hangzott el a perben sem az alperes, sem az általa megjelölt tanúk részéről, hogy mely feladatok lettek volna ezek.
- [31] A B. részleg felállítása tekintetében az átszervezés nem volt valós. 2012. június 1-jén nem volt olyan munkaszervezeti átalakítás, amely releváns oka lehetett volna a munkaviszony megszüntetésének.
- [32] A peres felek egyező előadást tettek arra, hogy 2012. március 22. után nem maradt olyan feladata a felperesnek, amely a korábbi munkaköréhez tartozott volna. Ennek tükrében érthetetlen, hogy mire alapozta a jogerős ítélet azt a megállapítását, amely szerint a felperes a felmondás közléséig ellátta a vezetői munkakörét, illetve a korábbi munkakörhöz tartozó szakmai feladatokat teljesített. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a korábbi munkakörét az alperes már 2012. június 1-je előtt elvette. Kirívóan iratellenes ezért a jogerős ítéletnek a céges autó használatára vonatkozó okfejtése.
- [33] Azáltal, hogy az alperes egy, a felperes által már ténylegesen be

nem töltött munkakör megszűnésével magyarázta a felmondást, megsértette az Mt. 89. § (2) bekezdésében előírt indokolási kötelezettség valós és okszerű jellegére vonatkozó követelményt. 2012. március 22-e után a munkáltatótól új munkafeladatot kapott, azokat ténylegesen el is végezte, ami jogilag értékelve azt jelenti, hogy legalább szóban és ráutaló magatartással a munkaszerződés munkakörre vonatkozó része módosult.

- [34] Nem valós, hogy a felmondás idejéig munkáltatói jogkört is gyakorolhatott volna a felperes. Az alperes egyetlen konkrétumot állított e körben, azt, hogy a felperes szabadságot hagyott jóvá, ezt azonban egyrészt a per egyéb adatai cáfolják, másrészt pedig ezen tevékenység nem meríti ki a vezetői munkakört. Fogalmilag, illetve tartalmilag kizárt, hogy más részlegek munkatársai felett gyakorolt volna a felperes munkáltatói jogokat.
- [35] Az alperesnek azt kellett volna bizonyítania, hogy a felperes a munkaköri feladatait háromfelé osztotta, konkrétan hogy a biokomponens a B-hez, a közös vállalatokhoz tartozó projektek a K.I.-hoz, a biogáz pedig a T.P.F.-hez került 2012. június 1-jével. Ennek azonban az alperes nem tudott eleget tenni, így a bíróságok részéről a Pp. 206. §-ának megsértése történt.
- [36] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult a felperes perköltség fizetésre kötelezése mellett.
- [37] Álláspontja szerint a munkaviszony megszüntetésére azért került sor, mert a munkáltató a termékelőállítás és a kereskedelem terület feladatait, folyamatait, rendelkezésre álló erőforrásait átvizsgálta és megállapította, hogy a szervezet hatékonyságának növelése érdekében a feladatok átstrukturálását is magába foglaló szervezeti átalakítás végrehajtása szükséges. A szervezet megszüntetése értelemszerűen érinti a szervezet vezetőjének munkakörét, ami együtt járt azzal, hogy az megszüntetésre került.
- [38] Az alperes a perben csatolta a felperes irányítása alá tartozó, az átszervezést megelőzően a M.Ü.E. szervezeten belül foglalkoztatott munkavállalók névsorát, valamint e munkavállalók átszervezést megelőző, és azt követő munkaszerződésének másolatát. Ezt az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása részletesen tartalmazza is.
- [39] N.GY.Z.-nak az átszervezés időpontjában hatályos munkaszerződését összevetve a felperes munkaszerződésének rendelkezéseivel, látható, hogy azok nem azonosak. A két munkakör eltérő tartalmát és felelősségét érzékelteti a munkakörökre megállapított személyi alapbér eltérése, amely az alperes álláspontja szerint újabb érvként szolgál a két munkakör eltérő jellegéhez.
- [40] N.GY.Z. tanúkénti meghallgatása során arról nyilatkozott, hogy az egyes feladatok átvételéről felvett jegyzőkönyvön a pozíciója megjelölése hibásan szerepel, helyesen vezető szakértőt kellett volna írni. Ezen időszakban nem látott el vezetői feladatokat, az alperes ezen előadását a felperes a tárgyaláson nem vitatta, mindezzel összefüggésben a tanúhoz kérdést nem intézett, olyan bizonyítékot nem terjesztett elő, amely az általa elmondottakat

cáfolná.

- [41] Az átszervezés tényét, a M.Ü.E.O.-nak megszűnését alátámasztó iratokat az alperes csatolta, szervezeti ábrák, munkaköri leírások, munkaszerződés-módosítások, valamint az ügyben meghallgatott tanúk vallomásai igazolták, hogy a felmondás valós és okszerű volt.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [42] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [43] A Pp. 275. § (2) bekezdés alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdés szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.
- [44] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a fent meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia, és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016. (II.15.) PK vélemény 4-6. pont].
- [45] Ebből következően a Kúria kizárólag a Pp. 206. §-ának, illetőleg a Pp. 221. §-ának megsértését vizsgálhatta, továbbá az Mt. 89. § (2) bekezdésében foglaltak megfelelő alkalmazását értékelhette.
- [46] A Pp. 221. § (1) bekezdésének megsértését alaptalanul állította az alperes. A bíróságoknak a határozatukat a szükséges mértékben kell megindokolniuk, amelynek körét az adott ügy jellege, és az eljárás során tisztázásra váró körülmények terjedelme határozza meg. Az eljáró bíróságok rögzítették a tényállást és az abból figyelembe vett körülményeket, valamint levont következtetésükről is a bizonyítékok egybevetésével számot adtak. Önmagában az indokolási kötelezettség megsértése nem állapítható meg amiatt, hogy a levont jogkövetkeztetéssel a fél nem ért egyet. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben több ügyben kifejtette, hogy „A bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden

észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása. A jogszabályok végső soron és kötelező erővel történő értelmezése egyébiránt a bíróságok feladata {30/2014. (IX.30.) AB határozat indokolás [89]}.

- [47] A bíróságok a bizonyítási eljárás során beszerzett bizonyítékok bizonyító erejét a maguk összességében értékelik és a per összes releváns körülményére figyelemmel - meggyőződésük szerint - bírálják el, vizsgálva, hogy az egyes bizonyítékok közötti ellentét miként oldható fel [bizonyítékok szabad mérlegelésének elve, Pp. 206. § (1) bekezdés]. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére, újabb egybevetésére nincs jogi lehetőség, a Kúria csak azt vizsgálhatja, hogy a mérlegelés körébe vont adatok értékelése során a bíróság nyilvánvalóan téves, vagy okszerűtlen következtetésre jutott-e (BH2012.173.). Jelen esetben az eljáró bíróságok téves következtetésre nem jutottak, a rendelkezésre álló adatokból arra vonható le következtetés, hogy az alperes a jogviszony megszüntetése során jogszabálysértést nem követett el.
- [48] Az alperes rendes felmondását a munkáltató működésével összefüggő okkal, átszervezéssel indokolta. A per során csatolta a szervezeti átalakításra vonatkozó előterjesztést, és szervezeti ábrákkal, valamint tanúvallomásokkal bizonyította annak megtörténtét. A M.Ü.E. szervezet megszűnését követően annak feladatai három helyre szétosztásra kerültek. A bírói gyakorlat szerint átszervezésre alapított felmondásnál a munkaügyi jogvitában nem lehet vizsgálni, hogy a megtörtént átszervezés, munkakör megszüntetés célszerű, illetve indokolt volt-e (MK.95/I.), és azt sem, hogy az a kívánt eredményre vezetett-e (LB.Mfv.I.10.692/1999.).
- [49] Az alperes az átszervezés tényét és az osztály megszűnését bizonyította, ennek nem mond ellent az a tény, hogy P.D.T-t és dr. T.F.-t azonos munkakörben változatlanul foglalkoztatták más szervezeti egységben, más személy irányítása alatt. Az átszervezést az is bizonyítja, hogy a felperes irányítása alá tartozó másik két személy munkavégzése másik szervezeti egységben folytatódott. A felperes az osztály megszűnését maga sem vitatta és azt sem, hogy a munkatársai fölött szakmai irányítása az átszervezés során fokozatosan megszűnt (jegyzőkönyv 3. bekezdés).
- [50] Az alperes bizonyította, hogy N.GY.Z. ténylegesen 2012. októberétől töltött be vezetői pozíciót, ezt a felperes ítéleti bizonyossággal megállapíthatóan nem cáfolta. Az átadás-átvételi jegyzőkönyvön N.GY.Z. vezetőként van megjelölve, ez azonban nem támasztja alá, hogy a felperes vezetői feladatait látta el ebben az időben. A felperes N.GY.Z. tanúvallomásával ellentétben azt nem bizonyította, hogy ezen személy más tevékenységet nem látott el és kizárólag azokat a feladatokat végezte, amelyeket a felperestől vett át.
- [51] A másodfokú bíróság ítéletében helytállóan foglalt állást arról, hogy az osztály megszűnése maga után vonta az osztályvezetői tevékenység szükségességének hiányát is. A jogviszony megszüntetés során ezzel összefüggően értékelni kellett azt is, hogy a

felperesnek az irányítói tevékenysége megszűnt, az más szervezeti felépítés mellett más munkavállaló részére került átadásra. Ezzel azonban az alperes nem járt el jogsértő módon.

- [52] A felperes alaptalanul állította a felülvizsgálati kérelmében, hogy a feladatait kizárólag N.GY.Z.-nak kellett átadnia, vagyis azokat nem osztották szét. Az átszervezés és a létszámcsökkentés valósága nem vitatható, ha a munkáltató a munkavállaló munkaköri feladatai ellátására nem alkalmaz új munkavállalót, hanem a munkakört más, eddig is alkalmazott munkavállaló feladatkörébe utalja (Mfv.I.10.946/2000.). Ezért a jogvita eldöntése szempontjából nem volt annak kiemelt jelentősége, hogy a felperes feladatai az osztály megszűnését követően egy vagy több személy részére kerültek átadásra, kizárólag az volt értékelendő, hogy azokat az alperes már korábban is nála munkaviszonyban álló személy részére adta át.
- [53] Alaptalanul sérelmezte a felperes a jogerős ítéletnek a céges autóra vonatkozó megállapítását, ugyanis amennyiben a felperes munkaköre 2012. június 1-jét megelőzően az általa állított módon „kiüresedett volna”, indokolatlan, hogy két hónap alatt 5000 km-t tegyen meg a hivatkozott járművel.
- [54] Ugyancsak nem volt helytálló a felperes azon érvelése, hogy a munkaszerződés szerinti munkaköre a felmondás előtt ráutaló magatartással módosult volna. Maga sem jelölt meg olyan konkrét okot vagy körülményt, amely ennek alátámasztására alkalmas lett volna, a bizonyítási teher pedig ebben a körben a felperest terhelte (Pp. 164. §). Nem jelölte meg, hogy konkrétan mely tevékenységek módosultak, illetve hogy amennyiben a munkaszerződést szóban módosították volna, úgy a felek milyen munkakör ellátásában állapodtak volna meg.
- [55] A kifejtettek szerint az alperes felmondása világos, valós és okszerű volt, a munkáltató az abban foglaltakat az eljárás során hitelt érdemlő módon bizonyította [Mt. 89. § (2) bekezdés].
- [56] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [57] A felperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul, míg az illetéket az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-a alapján kell viselnie.
- [58] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2017. szeptember 13.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró
A kiadmány hitelével:

Nné

tisztviselő